

MARSALL LÁSZLÓ

Öreges lamentáció

*Hogy testem mely égtáját kezdi nyúni a rontás,
s hogy nekigyürkőzött-e vagy csupán tapogatja,
jósolhatják a tudós doktorok,
a szív kihagy és hörren a torok.*

*Komótos lassúsággal indul a földérintés,
vércsatornákon, idegpályán kúsznak a kémek,
lassan gyúlik-gyúlik a hír-anyag,
évre-perc, éjre Nap-támadat.*

*Mint rátarti gebék, őszülve vékonyodom, és
nem vagyok bajnok a magasugrásban és cipelésben,
Professzor Ur, a klinikai halál
s az „igazi” még csak távlatosan vár.*

*Ezidőt képzeletemben, ha még lesz „ilyenem”,
megtervezhetek újabb hadviselést is magam ellen,
vodkaiban lehetek lépes méz,
vastüdő-szeletelő körfűrész.*

*Avval kanyarítok ki négy jó kerekecskét
s hunyoros Égbe föl, fia-lélek szekerezem, s míg
nővér-kézből a testem jönni várom.
Tiblábolás, s már itt csapáz vén Kháron.*

Igric-gajd

*Megnyílt az Ország-börze?
Munkában az Ország-bazár?
Kicsiny az ár?
Magas az ár?*

*Botoznak az öregecskék,
Meglelik a régi mesgyét?
Kocognak a dombtetőre
Kálváriás temetőbe?*

*Vékonypénzű ifjancok
Libegik a nagyobb koncot?
Nyugat iránt tülekeszenek,
Egy-egy brit szót lejegyeznek?*

*Teng az ajtó leng a kapu
Küszöbökön útilapu?
Macska meg Hold otthon őre
Fölkusz-mász a háztetőre?*

*Csukódik az Ország-börze.
Lazsálgat az Ország-bazár.
Tűnik az ár.
Szűnik az ár.*